

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατόπιν τῆς προαρχῆς τοῦ γεν. ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καθβαδία ὑπὸ τοῦ «Στρατιωτικοῦ Συν-εσίου», οὗτος παρηγγίη προσωρινῶς τῆς θέσεως τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἀντ' αὐτοῦ δ' ἐξελίγη ὁ κ. Τσουντας. Ὁ κ. Καθβαδίας ἀνεχώρησεν εἰς Βιέννην.

Πάντες οἱ ἀρχαιολόγοι, πλὴν τῶν κ. κ. Σκια, Σωτηριάδου καὶ Ἀδαμαντίου, συνελθόντες ἐζήτησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν κατάργησιν τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας θέσεως τοῦ Γεν. Ἐφόρου καὶ ἀντικατάστασιν ὑπὸ ἀνωτέρου ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν διαίρεσιν τοῦ Κράτους εἰς ἀρχαιολογικὰς περιφερείας.

Πρὸς τούτοις συνεστήθη «Σύνδεσμος Ἑλλ. ἀρχαιολόγων» σκοπῶν :

1) Τὴν ἀποκατάστασιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπιστήμης καὶ τὴν ἐντονον καὶ πιστὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀρχαιολογικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους.

2) Τὴν ἐπαναφορὰν τῶν τὰρᾶχθέντων ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων ἐπὶ τῆς ἀρχαίας εὐθείας ὁδοῦ τῆς ἐν συναδελφικῇ εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ συνεργασίας, τῆς ἀθροῦθου καὶ μετριοφρονος ὑστάσεως, τῆς ἐν αὐστηρῷ οἰκονομικῷ συμφώνῳ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τῆς πατρίδος ἡμῶν θέσιν ἐκτελέσεως πάσης ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας, τῆς πάσῃ δυνάμει καὶ συμφώνως πρὸς τὸ αἰώνιον πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς φιλοξένου καὶ ἐγκαρδίου ὑποστήριξεως πάσης ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας καὶ μελέτης πασῶν τῶν ἐνταῦθα ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, τῶν ἀνεκτιμήτου μέλλει τοῦδε ὑπηρεσίας παρασχουσῶν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἰδίως, τὴν ἐκ παραλλήλου εἰλικρινῇ καὶ πρόθυμον ὑποστήριξιν πάσης Ἑλληνικῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐργασίας πρῶτοτύπου ἢ ἄλλως σπουδαίας, ἵνα καὶ ἡ Ἑλλάς ἐπιδεικνύῃ ἐργασίας ἀληθῶς ἀμιλλωμένας πρὸς τὰς τῶν ξένων.

Ὁ εἰς τὰς μονὰς τῶν Μετεώρων ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἐργαζόμενος πρὸς ταξινόμησιν τῶν ἐν ταῖς ἱστορικαῖς αὐτῶν βιβλιοθήκαις χειρογράφων κ. Νίκος Βέης ἔσχε τὸ εὐτύχημα ν' ἀνακαλύψῃ ἐπὶ περγάμηνῃ νέον χειρόγραφον τῆς «Ἠλέκτρας» τοῦ Σοφοκλέους. Ἐπιφύλασσεται ὅπως δημοσιεύσῃ ἀντίγραφον πιστὸν τοῦ χειρογράφου τούτου προσεχῶς.

Ὁ κ. Ἀλ. Ἀθανασάκης ἐδωρήσατο πρὸς τὸ ἔθνος τὸ δαπάναις αὐτοῦ ἐγερθὲν Ἀθανασάκειον ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἐν Βόλῳ.

Εἰς τὸν νεκρὸν τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, γενεμένων ἐργασιῶν διὰ τὴν ἐπίστροφιν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ, ἀνευρέθησαν ἀρκετοὶ τάφοι, τινὲς τῶν ὑποίων εἶναι σαφκοφάγοι μονόλιθοι.

Ἐντὸς τοῦ ἐνὸς τῶν τάφων τούτων ἀνευρέθη ὁλόκληρος σκελετός. Ἐντὸς τοῦ ἄλλου εὐρέθη τὸ κρανίον τοῦ ἐναποταθειμένου νεκροῦ.

Εἰς τὸ Γερμανικὸν ἐτήσιον περιοδικὸν «Jahrbuch» ὁ συνδιευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Κάρο δημοσιεύει ἐκτενὲς ἄρθρον περὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐν Κρήτῃ.

Ἦρξαντο αἱ ἐν τῇ Γερμανικῇ ἀρχ. σχολῇ διαλέξεις. Ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Δαίρπελδ περὶ τῶν νεωτέρων ἀνασκαφῶν ἐν Περγάμῳ καὶ ὁ Μύλλερ περὶ τῶν ἀνωτάτων χρόνων τῆς Ἀργολίδος.

Ἐν Ἡρακλείῳ, ἀνασκαπτομένου χώρου πρὸς οἰκοδομήν, ἀνευρέθη τάφος θαλαμοειδὲς λαξευτὸς ἐν ψαμμίτῃ βράχῳ, περιέχων τρεῖς κάλπας μὲ κεκαυμένα ὄστα, (δύο πηλίναις καὶ μίαν μολυβδίνην), κτερίσματα δ' εἶχε 30 ὀλίνα ληχύθια μυροδόχα, ἐξ λυγρίας πηλίνας ρωμαϊκάς, ἀπλὰ πηλινὰ ἀγγεῖα καὶ μίαν προσωπίδα. Πικάζεται ὅτι ὁ νεκρὸς ἦτο ὑποκριτῆς θεάτρου καὶ δὴ κωμωδίας. Εἰς τὸ μέσον τοῦ δαπέδου τοῦ τάφου εἶνε λαξευμένος λάκκος ὁρθογώνιος, χρησιμεύων διὰ τὴν συλλογὴν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἵνα μὴ βλάπτωνται τὰ ἐν τῷ τάφῳ πράγματα. Ὁ τάφος εἶνε Ρωμαϊκῶν χρόνων ὡς πιστοῦται ἐκ τῶν εὐρεθέντων δύο χρυσῶν νομισμάτων, τεθέντων ὡς ὄβολος τοῦ Χάρωνος.

Ὁ γνωστὸς καὶ εὐτυχὲς διευθυντὴς τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Πιρήνης καὶ Μιλήτου Wiegand ἔκλεισε συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σάμου, ἵνα τὸ βασιλικὸν μουσεῖον Βερολίνου, ὡς μόνος δικαιούχος ἐπὶ 10 ἐτιὰν ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς καὶ ἀναζήτησιν ἄμικτῃ καὶ ἀρητοῦς ἀρχαιολογικοῦ θησαυροῦ τῆς νήσου.

Πᾶσα μέχρι τοῦδε ἐδύνα ἐν ἡτῷ ἐπαρκὲς, ἀφοῦ οὐδὲ τὰ ἐρείπια τοῦ Ἡραίου, τοῦ μεγάλου ναοῦ περὶ οὗ ὁ Ἡρόδοτος γινώσκιν εἶχε, δὲν ἀνισκάφθισαν καὶ ἐξερευνηθήσαν μεθοδικῶς καὶ κατὰ βάθος.

Ἡ ἱστορία τῆς νήσου, ἡ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ φιλοτέχνου τυράννου Πολυκράτους μέχρι σήμερον πάντοτε σπουδαῖον μέρος διαδραματίσασα εἰς τὸν βίον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, χρήζει ἀκόμη εὐρείας διασαφήσεως.

Ὡς κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Πιρήνης καὶ Μιλήτου παρὰ τοῦ Wiegand, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ἐστέθησαν οὗτω καὶ διὰ τὰς τῆς Σάμου μεγάλους φιλοτέχνοι προσεφέρθησαν νὰ καλύψωσι μέρος τῶν δαπανῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ ἐνθουσιώδης λάτρης τῆς ἀρχαίας τέχνης διδάκτωρ τῆς νομικῆς Max Oechelhäuser διέθεσεν 20,000 μάρκα πρὸς ἐλευθέρωσιν καὶ ἀποκαλύψιν τοῦ Ἡραίου.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Δ. Α. Γ. Τὸ ὄνομα τῆς ζωγράφου δεσποινίδος Ἀσπριώτου εἶνε Κλεονίκη. Ἐσφαλμένως ἐσημειώθη Ἑλένη.

Παλαιῶ φίλῳ. Παραδρομή. Ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοδοκοπούλου δὲν παριστᾷ τὴν ἀδελφὴν του, οὔτε ἔκαμε προσωπογραφίαν ἀδελφῆς του. Εἶνε Ρωμαίας δεσποίνης. Ὅτι ἦτο παραδρομή ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ταυτοχρόνου δημοσιεύσεως τῆς περὶ Θεοδοκοπούλου μελέτης.

Ἐρωτῶντι. Ἡ Καικιλία Δαρχλὲ, ἡ ὁποία μᾶς ἐπεσκέφθη εἶνε ἀπὸ τὰς νεαρωτέρας καὶ ὡραιότερας Γαλλίδας καλλιτέχνιδας. Ἐπομένως δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν Ἑλληνίδα ἀοιδὸν Δαρχλὲ, ἥτις εἶνε εἰς ἀπὸ τῶς τηλαυγεστέρους ἀστέρων τῆς ἰταλικῆς λυρικῆς σκηνῆς. Ἡ Ἑλληνὶς Δαρχλὲ ὅα εἶνε σήμερον ἄνω τῶν 50 ἐτῶν, ἔχει δηλαδὴ ἡλικίαν διπλοῦσαν τῆς Γαλλίδος ὁμωνύμου τῆς.

κ. Μ. Δουρ. Ὁ δὲ δημοσιεύθη.

Μαθήματα διακοσμητικῶν τεχνῶν, ἦτοι cuir decoupé, insisé repoussé, metaux repoussés, pyrosculpture κλπ. δίδονται εἰς μαθητρίαν ἀπὸ καλλιτέχνιδας εἰδικῶς σπουδάσασαν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐργαστήριον Ν. Γεωργαντῇ, λεωφόρος Ἀκροπόλεως.